

strojvodcu a nič neurobil, hoci musel zbadáť, že strojvodca v nebezpečnej situácii viedol stroj neprimeranou rýchlosťou. Obžalovaný B. porušil tedy svoje služebné povinnosti a tým tiež zavinil srážku a smrť poškodeného, lebo strojvodca bol by správne viedol vlak, keby bol býval zavčas upozornený na nebezpečie, ktoré — síce tiež zavinene — nezbadal. Nemýlil sa tedy vrchný súd, keď za vinného uznal obžalovaného B. prečinom podľa § 438 tr. z.

Čís. 5801.

I ten, kto je obcou ustanovený k prevádzaniu politickej exekúcie v obci, je orgánom vrchnosti a požíva ochrany podľa zák. čl. XL:1914; pri tom je nerozhodné, či bol vzatý do prísahy alebo nie.

(Rozh. zo dňa 23. januára 1937, Zm IV 732/36.)

Na jvyšší súd v trestnej veci proti A. a spol. pre prečin násillia proti orgánu vrchnosti zmätočnú sťažnosť obžalovaného A. zčasti odmietol, zčasti zamietol.

Z dôvodov:

Po zákone z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a) tr. p. uplatnená zmätočná sťažnosť namieta, že výkon nebol po práve preto, lebo podľa § 67 exek. zák. v znení § 16 zák. čl. XLI:1908 zabavený kôň vôbec v dobe výkonu nepodliehal exekúcii.

Táto námietka je bezdôvodná. Ustanovením § 4, odst. 2 zák. čl. XL:1914 je chránený právny výkon povolania úradného orgánu, z čoho plynie, že rozhodné je iba to, či výkon úradného orgánu po formálnej stránke bol po práve, t. j. či úradný orgán podľa svojho povolania bol oprávnený konať vytykaný úkon. Otázka materiálneho práva, či zabavený kôň podliehal exekúcii, v tomto prípade vôbec neprichádza v úvahu.

Rovnako je bezzákladná ďalšia námietka, že výkon M., prípadne obecných policajných strážnikov N. a O., nebol po práve preto, že M. je súkromná osoba, nebol vzatý do prísahy a preto nemohol vykonávať úradný výkon a nebol ani oprávnený preto dať previesť úradné výkony inými.

V súdenom prípade ide o vymáhanie cirkevnej dane politickou exekúciou. Ktoré orgány môžu túto exekúciu previesť, predpisuje ustanovenie § 101 vl. nar. čís. 8/1928 Sb. z. a n. Podľa tohoto ustanovenia exekučný úrad, prevádzajúc politickú exekúciu, je oprávnený použiť svojich vlastných orgánov, orgánov ustanovených k bernej exekúcii, obecných orgánov, podľa potreby aj vojska.

Podľa zistenia nižších súdov bola poverená obec previesť predmetnú exekúciu a v obci je poverený exekučným výkonom M. a N. je sprisahaným obecným strážnikom.

Z tohoto zistenia hľadiac na ustanovenie § 101 vl. nar. č. 8/1928 Sb. z. a n. plynie, že M. bol formálne oprávnený vykonať exekúciu (draž-

bu) —, tedy úradný výkon, spadajúci do jeho povolania, — proti obžalovanému a že v tomto postavení treba M. považovať za orgán vrchnosti. Ako orgán vrchnosti mohol M. dať aj poukaz cieľom prevedenia jeho úradného výkonu osobám, ktoré boli dané jemu ako asistencia. Je nerozhodné, či M. ako exekučný orgán obce bol vzatý do prísahy alebo nie. Inak ani sama zmätočná sťažnosť nevytýka, že by M. nebyval mal od obce poverenie k výkonu predmetnej exekúcie.

V ďalšej časti zmätočná sťažnosť namieta, že odstrčenie obecného strážnika N. od zabaveného koňa nevyčerpáva pojem násilia v smysle zákona. Tento názor je mylný. Násilie predpokladá použitie fyzickej sily proti ohrozenému. Keď obžalovaný odstrčil obecného strážnika, použil fyzickej sily proti nemu, právom tedy odvolací súd označil túto činnosť ako násilie.

Čís. 5802.

Předpis § 134 tr. ř., že se má dáti vyšetřiti stav ducha a mysli obviněného dvěma lékaři, vznikly-li pochybnosti o tom, zda obviněný trpí duševní poruchou, vztahuje se i na případ § 2 c) tr. zák. (jiné pomatení smyslů); jde proto o důvod zmatečnosti podle § 344, čís. 5 tr. ř., nebylo-li vyhověno návrhu, aby byli slyšeni znalci lékaři.

(Rozh. ze dne 26. ledna 1937, Zm I 1329/36.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku porotního soudu, jímž byl obžalovaný zproštěn podle § 334 tr. ř. obžaloby pro zločin vraždy podle § 134 tr. z., zrušil výrok porotců a na něm založený výrok rozsudkový jako zmatečné a odkázal věc do nejbližšího zasedání porotního soudu k novému jednání a rozhodnutí.

Z d ů v o d ů:

Zmateční stížnosti dlužno přisvědčiti již, pokud s hlediska zmatku podle § 344, čís. 5 tr. ř. vytýká, že zamítnutím návrhu veřejného žalobce, aby byli ke hlavnímu přelíčení předvoláni dva znalci soudní lékaři, byla opominuta nebo porušena zásada trestního řízení, již šetřiti káže podstata řízení, kterou se zabezpečuje trestní stíhání.

Jak vyplývá z obsahu protokolu o hlavním přelíčení, navrhl veřejný žalobce, aby vzhledem k tomu, že obhájcem v podání návržení a předsedou podle § 254 tr. ř. předvolaní svědci mají býti slyšeni o tom, že obžalovaný spáchal čin v pomatení smyslů, ve kterém si nebyl vědom svého činu, byli ke hlavnímu přelíčení předvoláni dva znalci soudní lékaři.

Tento návrh veřejného žalobce směřoval vzhledem k souvislosti s obsahem podání obhájce a vzhledem k okolnostem, o kterých svědci do datečně podle § 254 tr. ř. předvolaní měli býti slyšeni, k tomu, aby znalci lékaři byli přítomni při hlavním přelíčení, aby mohli sledovati jeho průběh, případně, aby mohli obžalovanému a i svědkům vedeným o duševním stavu obžalovaného klásti otázky a aby pak podali posudek o tom,